

ת"פ 44051/06/17 - מדינת ישראל - פמ"מ נגד אליעזר שחר

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 44051-06-17 מדינת ישראל נ' שחר(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
מדינת ישראל - פמ"מ

המאשימה

נגד

אליעזר שחר (עציר) ע"י ב"כ עו"ד
קונפורטי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן ובו 8 אישומים, שבמרכזם פעולות זיוף של מסמכי זיהוי של אחר ושימוש בהם על מנת להתחזות לאחר, לשכור בשמו מקום מגורים, כמו גם מוניות, ולנהוג בהן, על אף שעוד בשנת 1997 נדון הנאשם בבית המשפט לתעבורה לפסילה לצמיתות מקבלת רישיון נהיגה.

על פי עובדות האישום הראשון, בעת שהתגורר הנאשם בביתו של המתלונן, במהלך החודשים יוני-יולי 2016, גמלה בליבו ההחלטה להתחזות למתלונן. הנאשם גנב את תעודת הזהות של המתלונן וזייפה בכך ששם את תמונתו במקום תמונת המתלונן. כמו כן גנב את רישיון הנהיגה של המתלונן וזייפו באמצעות המחשב, בכך שהוסיף לרישיון הנהיגה את הסימון D1, על מנת לאפשר לו לעבוד בתור נהג מונית, על אף שהוא פסול מנהיגה לצמיתות. במסגרת אישום זה הורשע בעבירות גניבה וזיוף בכוונה לקבל דבר.

באישום השני הורשע הנאשם בכך שביום 21.6.16, חתם על חוזה שכירות למונית, תוך שהציג עצמו כמתלונן. בהמשך לאמור קיבל הנאשם חזקה במונית ונהג בה עד לסוף חודש אוקטובר. בגין מעשים אלה הורשע בהתחזות לאחר, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ונהיגה בזמן פסילה.

במסגרת האישום השלישי הורשע בכך שביום 16.8.16 נהג הנאשם במונית השכורה, כאמור באישום השני, ודיבר בטלפון שלא באמצעות דיבורית. כאשר נעצר על ידי שוטר והתבקש למסר פרטיו לצורך רישום דו"ח, הזדהה הנאשם באמצעות המסמכים המזויפים כמתלונן וחתם על הדו"ח בשם המתלונן. בשל מעשים אלה הורשע גם כן בהתחזות לאחר, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ונהיגה בזמן פסילה.

על פי המפורט באישום הרביעי, ביום 29.6.16 חתם הנאשם על זיכרון דברים לשכירת מונית נוספת, תוך שהציג עצמו כמתלונן, קיבל לידיו את החזקה ברכב ונהג בו עד לסוף חודש יולי. גם באישום זה הורשע בעבירות של התחזות לאחר, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ונהיגה בזמן פסילה.

במסגרת האישום החמישי הורשע הנאשם בכך שביום 24.11.16 פנה לאחד מבעלי חברת המוניות "טקסי+" וביקש להיות מועסק כנהג מונית בחברה. במהלך אותה פניה הזדהה הנאשם כמתלונן ואף הציג את המסמכים המזויפים. לאחר מכן חתם הנאשם על המסמכים הדרושים לעבודה בחברה, וקיבל לידיו את החזקה במונית נוספת, שלישית במספר, בה נהג עד ליום 8.6.17, אז נעצר על ידי המשטרה. גם כאן הורשע הנאשם בהתחזות לאחר, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ונהיגה בזמן פסילה.

במסגרת האישום השישי ובהמשך לאמור באישום החמישי, הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, בכך שבשמונה הזדמנויות שונות בהן נהג במונית ביצע עבירות תעבורה, אשר תועדו במצלמה, ודו"חות התנועה שהונפקו עקב כך נרשמו על שמו של המתלונן.

באישום השביעי הורשע הנאשם בכך שביום 10.4.17 פנה למתווכת וביקש לשכור דירה, תוך שהוא מתחזה למתלונן ומציג את המסמכים המזויפים. בהמשך לכך, חתם הנאשם על חוזה שכירות לדירה בשמו של המתלונן וקיבל לידיו את החזקה בדירה. בגין מעשים אלה הורשע בהתחזות לאחר ובקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

לבסוף, הורשע הנאשם במסגרת האישום השמיני בכך שביום 8.6.17 נהג במונית, נעצר על ידי שוטרים שהבחינו כי לא עזר בתמרור עצור. כאשר התבקש להזדהות הציג עצמו הנאשם כמתלונן ומסר לשוטרים את תעודת הזהות ורישיון הנהיגה המזויפים. באישום זה הורשע הנאשם בהתחזות לאחר, שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר ונהיגה בזמן פסילה.

אם לסכם, הרי בגין מכלול המעשים שפורטו לעיל הורשע הנאשם בגניבה - עבירה על סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), זיוף בכוונה לקבל דבר - עבירה על סעיף 418 אמצע לחוק העונשין, שש עבירות של התחזות כאדם אחר - עבירה על סעיף 441 לחוק העונשין, 5 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - עבירה על סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר - עבירה על סעיף 420 יחד עם סעיף 418 אמצע לחוק העונשין וכן שש עבירות של נהיגה בזמן פסילה - עבירה על סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה").

במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים, הוסכם כי הנאשם יופנה בטרם הטיעונים לעונש לשירות המבחן על מנת שיתקבל בעניינו תסקיר, אך לא גובשו הסכמות עונשיות.

תסקיר שירות המבחן:

מהתסקיר שהוגש עולה כי מדובר באדם כבן 48, גרוש בשנית ואב לנער כבן 17, המרצה כיום עונש מאסר לאחר הפקעת רישיון, וחזרה לריצוי תקופת מאסר מלאה שהושתה עליו בעבר. הנאשם בוגר עשר שנות לימוד, ולאחר נשירתו מבית הספר החלה מעורבותו בפלילים בגינה אף לא גויס לצבא. במהלך השנים עבד בעבודות מזדמנות בתחום מכונאות הרכב, טכנאות מחשבים וכנהג מונית אך לא הצליח לשמור על יציבות תעסוקתית.

לחובתו הרשעות קודמות, בעיקר בעבירות רכוש ומרמה, ולאורך השנים ריצה שמונה תקופות מאסר ממושכות. בחודש מרץ 2016 השתחרר שחרור מוקדם ממאסרו האחרון, אך בעקבות מעשיו המפורטים בהליך הנוכחי הופקע הרישיון והוא חזר לרצות את יתרת המאסר, למשך 17 חודשים. בהיבט התעבורתי, הרי שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, ולאחר שהורשע בגרימת מוות ברשלנות בתאונת דרכים נפסל לצמיתות מלקבל רישיון.

בהתייחסותו לביצוע העבירות, ציין הנאשם כי התקשה לייצב עצמו מבחינה תעסוקתית לאחר שחרורו המוקדם, ובשל עברו הפלילי לא הצליח למצוא מקום עבודה. לפיכך, ובליט ברירה, זייף רישיון נהיגה והחל לעבוד כנהג מונית. שירות המבחן מצין כי הנאשם קיבל אחריות על המיוחס לו, אך צמצם מחומרת העבירות ומהשלכותיהן, כאשר לתפיסתו לא פגע באיש וביצע את העבירות מתוך חוסר אונים, מבלי שהצליח לבחון את האלטרנטיבות לבחירותיו.

שירות המבחן התרשם מאדם בעל כוחות ויכולות, אשר מגיל צעיר התקשה לרכוש ערכים נורמטיביים, חבר לאוכלוסייה שולית ופעל באופן עברייני ומרמתי. הנאשם מאופיין בדפוסי מרמה עמוקים, אותם הוא מיישם בתחום, תוך שממוקד בסיפוק צרכיו המידיים, מבלי שהוא מצליח לראות פגיעתו בזולת ובחברה. דפוסי אלה התעצמו במהלך השנים הרבות בהן הוחזק במאסר, ונראה כי כיום הנאשם מתקשה להתנהל באופן תקין בחברה נורמטיבית ללא גבולות חיצוניים ברורים.

בבוא שירות המבחן לגבש המלצה בחן הוא את גורמי הסיכון הכוללים, בין היתר, את חומרת העבירות, התכנון שקדם להן, אי הבעת החרטה, וכן את עברו הפלילי העשיר בעבירות מרמה. כמו כן, נשקלו היעדר גורמי תמיכה וקשייו בשמירה על יציבות ללא גבולות ברורים, כמו גם העובדה כי על אף המאסרים הרבים הנאשם אינו פונה לגורמי טיפול ולא מביע נכונות להשתלב בטיפול המתאים לצרכיו. על רקע זה, מתרשם שירות המבחן מהמשך קיומו של סיכון משמעותי במצבו ולא בא בהמלצה שיקומית בעניינו.

טיעוני הצדדים:

בטיעוניו עמד ב"כ המאשימה על נסיבות ביצוע העבירה, והתייחס לעברו המכביד של הנאשם תוך שציין כי העבירות בהן הורשע דומות מאד לעבירות קודמות שביצע, ומדובר בדפוס התנהגות החוזר על עצמו. עוד הזכיר כי הנאשם ביצע המיוחס לו כשלושה חודשים בלבד לאחר ששחרר שחרור מוקדם ממאסר קודם. כמו כן הפנה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה תמונה של נאשם הנעדר אופק שיקומי הניחן בדפוסי מרמה עמוקים שאף התעצמו במהלך השנים.

באשר למתחם העונש ההולם ציין התובע כי במסגרת הערעור שנדון בבית המשפט המחוזי בתל אביב בהרשעתו

הקודמת של הנאשם (ע"פ 5869-01-13) נקבע מתחם הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד כל אחד מהאישומים באותו הליך, וביקש להחיל מתחם זה על כל אחד מהאישומים גם בתיק הנוכחי, למעט האישום השישי שעניינו נהיגה בזמן פסילה, המצדיק מתחם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. עוד עתר התובע להעמיד את הנאשם בשליש העליון של המתחם בכל אישום, ולגזור את העונש במצטבר. כמו כן, לחובת הנאשם שני מאסרים מותנים בני 12 ו-6 חודשים, אותם יש להפעיל בחופף זה לזה אך במצטבר לעונש המאסר שיושת בגין העבירות שביצע ולעונש המאסר אותו הוא מרצה כיום בעקבות הפקעת הרישיון.

מנגד ביקש הסניגור להזכיר כי הרקע למעשים היה רצונו של הנאשם לעבוד כנהג מונית ולהתפרנס, לאחר שנאשם מלקבל סיוע מהרשות לשיקום האסיר ומיתר רשויות הרווחה והתעסוקה. בהתייחסו לאישומים עצמם ציין כי אין המדובר במעשים אשר נלוו להם תחכום רב. הנאשם מתנצל על הפגיעה בחברו וכן ברור וידוע הנזק שהיה צפוי בשל הנהיגה בזמן פסילה אך כאשר מסתכלים על הנזק שנגרם למתלונן, הרי שלמעט אי הנוחות שנגרמה לו, לא נגרם לו נזק בפועל. עוד התייחס לנסיבות הנאשם עצמו וציין כי הנאשם מביע חרטה ונוטל אחריות. הנאשם נעדר גורמי תמיכה ויש לראות בהתנהגותו התקינה בבית האסורים, ובחיסכון בזמן שיפוטי וכן בנטילת האחריות כנסיבות משמעותיות לקולא בעניינו.

עוד ביקש הסניגור כי בית המשפט יראה בכל המעשים שבכתב האישום משום אירוע אחד ויקבע מתחם ענישה בודד בגין כלל המעשים. כמו כן עתר כי בית המשפט לא יעניש את הנאשם פעמיים, שהרי אין חולק כי הנאשם מרצה כעת את יתרת עונש המאסר שהושת עליו בתיק הקודם, כתוצאה מהמעשים עליהם הוא נותן את הדין היום. בנוסף ביקש כי בית המשפט יפעיל את עונשי המאסר המותנה בחפיפה לעונש שיוטל בגין מעשיו הנוכחיים וכן ביקש כי כל פיצוי שיוטל יהיה אך ורק למתלונן, וזאת רק בגין אי הנוחות שנגרמה לו, ומשאין ראיה כי נגרם נזק למתלוננים אחרים. באשר לגובה הפיצוי והקנס ביקש כי הפיצוי לא יהיה גבוה משהנאשם נעדר גורמי תמיכה ונעדר יכולת לשלמו.

לבסוף שמעתי את הנאשם עצמו אשר הדגיש כי את העבירות המיוחסות לו ביצע על מנת להתפרנס ולא הפיק רווח מעבר לצרכיו הבסיסיים.

דין והכרעה:

אין צורך להכביר במילים לגבי חומרת מעשיו של הנאשם, אשר ניצל לרעה את הכנסת האורחים לה זכה מידי המתלונן, זייף את תעודת הזהוית ורישיון הנהיגה של המתלונן, כך שנחזו כשלו, ובאמצעות המסמכים המזויפים התחזה במהלך כשנה תמימה למתלונן בהזדמנויות שונות. בין היתר עשה כן על מנת לשכור לעצמו דירת מגורים וכן על מנת לשכור שתי מוניות בהן נהג לאורך מספר חודשים, בעודו פסול לצמיתות מנהיגה. מונית שלישית נמסרה לחזקתו לאחר שהתקבל לעבודה בחברת מוניות, והכל תחת שמו של המתלונן ותוך שימוש במסמכים המזויפים. דו"חות התעבורה אותן צבר במהלך אותה תקופה נרשמו על שם המתלונן, ורק תפיסתו בכף על ידי המשטרה בחלוף כשנה תמימה הביאה להפסקת ביצוע המעשים.

ניתן להצביע על מגוון רחב של ערכים חברתיים בהם פגע הנאשם. במעשי הזיוף וההתחזות פגע הנאשם לא רק בסדר הציבורי ובאמון הציבור בתקפותם של מסמכי זיהוי רשמיים, אלא בראש ובראשונה במתלונן, אשר השימוש בזהותו שלו יצא מכלל שליטתו, תוך פגיעה בשמו הטוב, בפרטיותו ובתחושת הביטחון שלו. אין מדובר באי נוחות גרידא, אלא בפגיעה ממשית, שאף באה לידי ביטוי בצורך להתמודד עם כל אותם דו"חות שנרשמו על שם המתלונן, על לא עוול בכפו. גם לעבירות הנהיגה בזמן פסילה פגיעה כפולה בערכים חברתיים, מחד בהיבט של היעדר מורא מפני החוק והתעלמות מכללים בסיסיים של חוק וסדר, ומאידך בהיבט של סיכון הציבור בנהיגה ללא מרכיבי ההסמכה הנדרשים. פגיעות אלה בולטות במיוחד במקרה הנוכחי, בשים לב לעובדה כי הנאשם נהג במוניות השונות בידעו כי הוא פסול מנהיגה לצמיתות, על פי החלטת בית המשפט. מדובר במעשים אשר נמשכו על פני שנה שלמה, כלפי שוטרים ואזרחים כאחד, ללא פחד, מורא או יראת הדין, וככאלו מחייבים מענה עונשי ממש ומציב גבול. גם עבירות המרמה שביצע אינן קלות ערך, אם כי הנזק שנגרם בעטיין מתמקד בפגיעה בחופש הרצון של המרומים, מבלי שנגרם להם נזק כלכלי ישיר.

באשר למתחם העונש ההולם למעשים, הפנו באי כוח הצדדים להחלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב ב-עפ"ג 5869-01-13, בעניינו של נאשם זה ממש. בפסק הדין הנ"ל נדון ערעור המדינה על עונש מאסר בן 45 חודשים שהוטל על הנאשם בבית משפט השלום, בגין צירוף של שני כתבי אישום: ת"פ 29955-06-11 ו-ת"פ 15588-03-12. בין היתר ערערה המדינה על החלטת בית משפט השלום לקבוע מתחם עונש יחיד בגין מכלול המעשים שפורטו בשני כתבי האישום הללו יחדיו. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והחמיר את עונש המאסר שנגזר על הנאשם ל-60 חודשים. כמו כן, התייחס לסוגיית המתחמים, וקבע כי כתבי האישום משקפים באופן מובהק אירועים נפרדים, שכן בכל אירוע מדובר במתלוננים שונים, בעבירות שונות ובתאריכים שונים, ואין קשר בין האירועים זולת זהות העברין. על רקע זה הוחלט כי היה מקום לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אירוע, שנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה מבקש כאמור להחיל מתחם זה גם על המקרה הנוכחי, ולטעמו יש להחיל את המתחם בנפרד על כל אחד מהאישומים שבכתב האישום השישי שעניינו נהיגה בזמן פסילה גרידא. אינני יכול לקבל עמדה זו ולטעמי יש מקום במקרה זה לראות בכלל המעשים המפורטים בכתב האישום כאירוע אחד, שלצידו יש לקבוע מתחם ענישה יחיד, תוך יישום מבחן 'הקשר ההדוק' שנקבע במסגרת ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מ"י** (29.10.14)). אני ער כמובן לעובדה כי כתב האישום מונה 8 אישומים נפרדים, המתארים מעשי מרמה כלפי גורמים שונים במועדים שונים, ועם זאת דומה כי מדובר ברצף אחד של התנהגות עבריינית מתמשכת, שביסודה זיוף מסמכיו של המתלונן ושימוש בהם על מנת לשכור מוניות ומקום מגורים, תוך התחזות בשמו. החלוקה לאישומים שונים הנה מלאכותית במידת מה, ואף יצרה במקרה זה כפילויות מיותרות, אשר באו לידי ביטוי למשל בכך שבאישום השני הורשע הנאשם בנהיגה בזמן פסילה במונית ששכר לאורך מספר חודשים, ובאישום השלישי הורשע פעם נוספת בעבירה זהה בגין אירוע ספציפי במהלך אותה תקופה ממש. כפילות דומה מתקיימת גם בין האישום החמישי לאירועים הספציפיים המתוארים באישום השישי.

דומני כי מסקנה זו בדבר הצטברותם של האישומים כולם לכדי אירוע אחד עולה בקנה אחד גם עם החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב שתוארה לעיל. בית המשפט המחוזי מתח אמןם ביקורת על קביעת מתחם ענישה יחיד בגין מכלול האישומים שהיו בפניו, וקבע מתחם ענישה נפרד בגין כל אירוע, אך כתבי האישום שהיו בפניו נוסחו באופן שונה מזה שבפני. עיון בעובדות כתבי האישום שנדונו אז תומך דווקא במסקנה כי כתב האישום הנוכחי עניינו אירוע בודד, וכי אין מדובר בשמונה אירועים נפרדים כעתירת התביעה, שכן כל אחד מהאישומים שם תיאר את מכלול המעשים שביצע הנאשם תוך שימוש בפרטיו ובמסמכיו המזויפים של מתלונן מסוים. כך למשל, באישום השני בת"פ 15888-03-12

מתואר כיצד זייף הנאשם תעודת זהות ורישיון נהיגה של מתלונן מסוים, ובאמצעות מסמכים מזויפים אלה שכן, במועדים שונים ומאנשים שונים, שלוש מוניות שונות, בהן נהג בפסילה לאורך זמן. עוד מתוארות, במסגרת אותו אישום ממש, ארבע הזדמנויות שונות בהן התייצג הנאשם בכזב כאותו מתלונן ורכש במרמה מכשירי טלפון ניידים, תוך שימוש בפרטי כרטיסי חיוב של מתלוננים נוספים. מכלול מעשים אלה רוכזו באישום יחיד, וזכו בהחלטת בית המשפט המחוזי למתחם יחיד של 8 עד 24 חודשי מאסר, מבלי שנקבע מתחם נפרד להשכרת כל אחת מהמוניות והנהיגה בה, כפי שעותרת התביעה בתיק הנוכחי.

תמונה דומה עולה גם מהאישום השלישי באותו כתב אישום, המתאר כיצד התחזה הנאשם למתלונן אחר, שכן בשמו שתי מוניות, נהג במוניות בפסילה, התייצג בכזב בפני שוטרים באמצעות המסמכים המזויפים ואף רכש במרמה טלפונים ניידים. להשלמת התמונה ראו גם האישום החמישי באותו כתב אישום, כאשר כל אחד מהאישומים הללו דומה בתוכנו, בהיקפו ובמידת החומרה הגלומה בו לכלל המעשים המפורטים בכתב האישום הנוכחי, ובכל זאת משקף אירוע אחד בלבד שלצידו נקבע מתחם ענישה יחיד של 8-24 חודשי מאסר. יובהר כי לצידם של אישומים אלה מופיעים בשני כתבי האישום שצורפו ונדונו בפני ביהמ"ש המחוזי בתל אביב בערעור הנ"ל גם אישומים חמורים פחות, שלצידם נקבע מתחם דומה, אך העיקר הוא כי כל אחד מהאישומים/אירועים עסק במכלול המעשים שביצע הנאשם באמצעות מסמכים מזויפים של מתלונן מסוים, גם אם נפרשו על פני זמן ממושך וגם אם כללו מעשי מרמה כלפי גורמים נוספים.

לפיכך, יישום החלטת בית המשפט המחוזי על המקרה הנוכחי, מצדיק קביעת מתחם בודד, ברוח המתחם שנקבע שם לכל אירוע, ואשר יחול על כלל המעשים המפורטים בהליך שבפני, בהם יש לראות משום אירוע אחד לצורך גזירת הדין. בשום לב למרכיבי החומרה הספציפיים העולים בתיק שלפני ואשר פורטו לעיל בהרחבה, ובשים לב למתחם שנקבע בהחלטת בית המשפט המחוזי, שנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר, אני סבור שבמקרה שבפני מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

משנקבע מתחם הענישה ובהעדר כל עילה המצדיקה סטייה ממנו, ייגזר עונשו של הנאשם בגדר המתחם תוך מתן משקל למכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה אלא נוגעות יותר לנאשם עצמו, לעברו ולהתנהלותו.

בהקשר זה אין מנוס אלא להזכיר את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, הכולל מספר רב של הרשעות בעבירות מרמה, רכוש, זיוף, התחזות ובריחה ממשמורת חוקית. לאורך השנים ריצה מספר תקופות מאסר ממושכות, לרבות לפרקי זמן של 18, 24 ואף 44 חודשים. בגין הרשעתו האחרונה, בצירוף נרחב של עשרות עבירות התחזות, זיוף, מרמה, הונאה בכרטיס חיוב ונהיגה בזמן פסילה, חלקן בגין מעשים דומים מאד לאלה עליהם הוא נותן את הדין היום, נדון הנאשם כאמור ללא פחות מחמש שנות מאסר. את העבירות הנוכחיות ביצע הנאשם חודשים ספורים בלבד לאחר ששוחרר ברישיון מאותו מאסר ממושך, ובעוד מאסרים מותנים בני 6 ו-12 חודשים תלויים ועומדים לחובתו. המדובר בנתונים מחמירים וכבדי משקל המצדיקים עתירת המאשימה לגזירת הדין בחלק העליון של המתחם, תוך הפעלת המאסרים המותנים במצטבר.

תמונה דומה וקשה עולה גם מתסקיר שירות המבחן. מהתסקיר עולה כי הנאשם קיבל אמנם אחריות על המיוחס לו, אך צמצם מחומרת העבירות ומהשלכותיהן ולא היה מסוגל לבחון את האלטרנטיבות החוקיות שעמדו בפניו לפתרון

מצוקותיו. המדובר באדם המאופיין בדפוסי מרמה עמוקים, אשר התעצמו לאורך השנים, ואשר אותם הוא מיישם בתחכום, תוך שהוא ממוקד בסיפוק צרכיו המידיים, מבלי שהוא מבחין בפגיעתו בזולת ומבלי שהוא מביע נכונות או חש בצורך בהליך טיפולי. על רקע זה לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית כלשהי, תוך שהוא מציין כי הנאשם מתקשה להתנהל באופן תקין בחברה נורמטיבית ללא גבולות חיצוניים ברורים.

מדובר אפוא בעבריין מרמה רציוניסטי, אשר לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו בשחרורו המוקדם וחזר בתוך פרק זמן קצר ביותר לדפוסי העבר. אין מנוס מהמסקנה כי מדובר במי שסיגל לעצמו אורח חיים עברייני, כאשר עונשי מאסר המושתים עליו אינם מרתיעים אותו מלשוב ולחזור על מעשים דומים, ומסוכנותו, כפי שעולה גם מהתסקיר, עדיין שרירה וקיימת. בנסיבות אלה אין מנוס אלא להשית עליו עונש המצוי בחלק העליון של המתחם שנקבע, ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר. כמו כן, אין כל מקום לחפוף בין העונש הנוכחי לבין תקופת המאסר אותה מרצה הנאשם בגין הפקעת הרישיון מהרשעתו הקודמת. אם בכל זאת לא יושת עליו עונש המצוי ברף העליון ממש, אלא מעט מתחת לכך, הרי כך ייעשה בשים לב להודאתו של הנאשם במיוחס לו, הודאה שחסכה זמן ציבורי רב, כמו גם את הצורך בשמיעת העדים השונים.

באשר למאסרים המותנים, רשמתי בפני את הסכמת הצדדים לכך שאלו יופעלו בחופף זה לזה, הסכמה שטעמה המוצדק בצידה, כפי שפירט הסנגור בטיעונו. יחד עם זאת, כאמור, אין כל הצדקה במקרה זה לחפיפה נוספת של העונשים. באשר לרכיב הכלכלי בענישה, אמנע מהשתת קנס לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם ותקופת המאסר הארוכה שהוא מרצה, ועוד צפוי לרצות. עם זאת, ראוי שיפצה את המתלונן בגין הנזקים שנגרמו לו.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 24 חודשים.
2. אני מורה על הפעלת מאסרים מותנים, האחד בן 6 חודשים מ-ת.פ. 8041-03-11 והשני בן 12 חודשים מ-ת.פ. 29955-06-11. המאסרים המותנים ירצו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שהטלתי, כך שבסך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר בן 36 חודשים, וזאת במצטבר למאסרו הנוכחי.
3. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה או כל עבירת מרמה או זיוף.
4. פיצוי למתלונן, ע"ת 18 לכתב האישום, בסכום של 5,000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 15.4.18, ויועבר על ידי המזכירות למתלונן.

העתק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים

ניתן היום, ל' שבט תשע"ח, 15 פברואר 2018, במעמד הצדדים.